

Respekt. De vilde holde deres literære Medsøstre skrappere til Ilden, netop fordi de vidste, disse *kunde* blive til noget andet end blot Dilettanter og Amatører. De vilde vække den Selvkritik, som Riddernes Artigheder har dysset i Søvn, og den Selvtillid, som Antikvarernes Grovheder har ranet. Forfatterinderne vilde faa et højere Maal at stile efter end det, der hidtil for Spøg var blevet dem sat.

Hr. Kandidat Sveistrup mener rigtignok, det er en Vildfarelse. I sine forskellige, særdeles interessante Foredrag om Kvindesagen fremsætter han en „antediluviansk“ Lære, kun paa en ny og moderne Maade. Han fremhæver med varme Ord Kvindens sædelige Overlegenhed over Manden, men understreger samtidig hendes Underlegenhed i Evner og Aandsudvikling. Men saa er vi jo ikke komne et Hanefted videre. At Kvinden er den moralske Ballast i „et vel balanceret Hus,“ har man snart vidst fra Arilds Tid af; hvad har det hjulpet hende? Dogmet om hendes Underlegenhed i Evner har holdt hende nede i Aarhundreder og vil blive ved at gjøre det, hvis man ikke fører Kampen over paa Mandens egen Grund. Til Moralen giver han os med Fornøjelse Eneret, men Aandens Omraade forbeholder han sig selv og modsætter sig enhver Indtrængen.

Paa dette Punkt har flere af Kvindesagens Tilhængere, efter min Mening, gjort et Fejlgreb. I deres Holden fast ved de kvindelige Evners Ligeberrettigelse med Mandens har de enten benægtet eller ignoreret, at de vel paa ingen Maade er ringere, men forskellige. Ligesom de legemlige Kræfter i Reglen ikke er ens, saaledes er Forholdet det samme med Hensyn til de aandelige. Fraset Ungtagelserne tror jeg ikke, de abstrakte Videnskaber ligger for Kvinden. Hun er for positiv af Natur. Derimod kan jeg ikke forstaa, hvorledes Kand. Sveistrup kan frakjende hende en sideordnet kunstnerisk Begavelse. For ikke at tale om de mange europæiske kvindelige Kunstnere af høj Rang — et ret anseligt Antal, naar man tager Fordom og trykkende Forhold med i Betragtning, — er der i Kunst, særlig i Musik og Digtekunst, en mer eller mindre stærkt udpræget kvindelig Bestanddel, der sætter sit Præg paa de fleste af dens Udøvere. Hvorfor danner Skuespilkunst og Musik en Undtagelse? Hvorfor bliver her Kvindens Adkomst til de højeste Ærespladser aldrig bestridt? Er det,